

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Το πρόσωπο της Παναγίας ως κεντρικό σημείο της αναστάσιμης εμπειρίας της Εκκλησίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Το πρωί της Παρασκευής της Διακαινησίμου, 17 Απριλίου 2026, μέσα στο αναστάσιμο και φωτεινό κλίμα των ημερών, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος τέλεσε την ακολουθία του Όρθρου και τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Καρδίτσης, όπου πλήθος ευσεβών χριστιανών προσήλθε για να τιμήσει την Υπεραγία Θεοτόκο, την Ζωοδόχο Πηγή, και να μετάσχει στη χαρά της Αναστάσεως

του Κυρίου.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε το θείο κήρυγμα, αναπτύσσοντας με θεολογικό βάθος και ποιμαντική ευαισθησία το πρόσωπο της Παναγίας ως κεντρικό σημείο της αναστάσιμης εμπειρίας της Εκκλησίας. Όπως χαρακτηριστικά υπογράμμισε, δεν θα μπορούσε να λείπει η Μητέρα από την πανύμνητη εορτή του Υιού της, την εορτή των εορτών και την πανήγυρη των πανηγύρεων, την Ανάσταση. Η παρουσία της Θεοτόκου δεν είναι απλώς τιμητική, αλλά ουσιαστική και αποδεικτική, καθώς με τον δικό της μοναδικό τρόπο επιβεβαιώνει το γεγονός της Αναστάσεως.

Αναφερόμενος στο ευαγγελικό ανάγνωσμα από το κατά Ιωάννην Ιερό Ευαγγέλιο, τόνισε ότι αυτό ακολουθεί αμέσως μετά το θαύμα στην Κανά της Γαλιλαίας, όπου ο Χριστός ευλόγησε το νερό και το μετέβαλε σε οίνο, εγκαινιάζοντας έτσι τη δημόσια δράση Του. Στη συνέχεια, ο Κύριος ανεβαίνει για πρώτη φορά στα Ιεροσόλυμα κατά την εορτή του Πάσχα των Ιουδαίων, ανάμνηση της διαβάσεως της Ερυθράς θαλάσσης, και εισερχόμενος στον Ναό λαμβάνει φραγγέλιο και εκδιώκει όλους εκείνους που εμπορεύονταν μέσα σε αυτόν, τους πωλητές ζώων και τους αργυραμοιβούς.

Η πράξη αυτή, όπως επεσήμανε, φαίνεται παράλογη με τα ανθρώπινα δεδομένα, διότι οι άνθρωποι εκείνοι επιτελούσαν έναν λειτουργικό ρόλο, μετατρέποντας τα ρωμαϊκά νομίσματα σε εβραϊκά, ώστε να μπορούν να χρησιμοποιηθούν στο γαζοφυλάκιο του Ναού. Ωστόσο, ο Χριστός δεν στρέφεται απλώς εναντίον μιας πρακτικής, αλλά επιχειρεί να αφυπνίσει τις συνειδήσεις των ανθρώπων και να τους αποκαλύψει ότι πέρα από τις τυπικές διατάξεις και τις εξωτερικές πράξεις υπάρχει η ουσία της σχέσεως με τον Θεό, η οποία δεν μπορεί να υποκατασταθεί από καμία εξωτερική τήρηση.

Όταν δε οι Ιουδαίοι Τον ρωτούν με ποια εξουσία ενεργεί κατ' αυτόν τον τρόπο, Εκείνος τους απαντά προκλητικά και προφητικά, λέγοντας ότι αν καταστρέψουν τον ναό, σε τρεις ημέρες θα τον εγείρει. Εκείνοι, εγκλωβισμένοι στη λογική της ύλης, αδυνατούν να κατανοήσουν τον λόγο Του και αντιτείνουν ότι ο ναός οικοδομήθηκε σε σαράντα έξι χρόνια. Ο Κύριος, όμως, μιλούσε περί του ναού του σώματός Του, προαναγγέλλοντας την Ανάστασή Του, την οποία οι μαθητές κατανόησαν και θυμήθηκαν μετά την τριήμερη Ανάστασή Του, αναγνωρίζοντας την αλήθεια των λόγων Του.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο αποστολικό ανάγνωσμα, όπου οι Απόστολοι Πέτρος και Ιωάννης ανεβαίνουν στον Ναό κατά την ενάτη ώρα, ώρα καθορισμένης προσευχής, και συναντούν έναν άνθρωπο εκ γενετής χωλό, ο οποίος είχε τοποθετηθεί στην είσοδο του Ναού για να ζητεί ελεημοσύνη. Τότε ο Απόστολος Πέτρος, με παρρησία και πίστη, του λέγει ότι δεν έχει να του δώσει άργυρο ή χρυσό, αλλά του προσφέρει εκείνο που κατέχει, τη δύναμη του ονόματος του Ιησού Χριστού, καλώντας τον να εγερθεί και να περπατήσει. Και πράγματι, τον πιάνει από το δεξί του χέρι, τον ανυψώνει και αμέσως ο άνθρωπος αυτός θεραπεύεται, σκιρτά από χαρά, βαδίζει και ακολουθεί τους Αποστόλους, εκφράζοντας την ευγνωμοσύνη του.

Συνδέοντας τα γεγονότα αυτά με το πρόσωπο της Παναγίας, ο Σεπτός Ποιμενάρχης τόνισε ότι η Θεοτόκος είναι εκείνη που πρώτη αξιώθηκε να γίνει μάρτυρας της Αναστάσεως. Η «άλλη Μαρία» των Ευαγγελίων, όπως αναφέρεται από τους Ευαγγελιστές, είναι η ίδια η Μητέρα του Κυρίου, η οποία δέχεται και πάλι το χαρμόσυνο μήνυμα από τον άγγελο Γαβριήλ, τον ίδιο άγγελο που της είχε αναγγείλει τον Ευαγγελισμό. Εκείνος αποκαλύπτει σε αυτήν το γεγονός της

Αναστάσεως, καλώντας την να χαρεί, καθώς ο Υιός της ανέστη τριήμερος εκ τάφου.

Η Παναγία προσέρχεται στον τάφο, όπου ο άγγελος αποκυλίζει τον λίθο και φωτίζει τον χώρο, ώστε να δει την κενότητα του μνημείου και τα εντάφια σπάργανα του Υιού της. Μέσα σε αυτήν τη θεία εμπειρία, αξιώνεται να συναντήσει πρώτη τον Αναστημένο Χριστό στον κήπο της Αναστάσεως, να προσπέσει και να ασπασθεί τα πόδια Του, εκφράζοντας την ανείπωτη χαρά και την πληρότητα της πίστεως.

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε ο Σεβασμιώτατος και στο θεολογικό νόημα των κήπων

μέσα στην ιστορία της σωτηρίας. Όπως ανέφερε, η σωτηρία του ανθρώπου συντελείται μέσα σε τρεις καθοριστικούς «κήπους», στον κήπο της Εδέμ, όπου ο άνθρωπος δημιουργήθηκε και έζησε την κοινωνία με τον Θεό, στον κήπο της Γεθσημανή, όπου ο Χριστός προσευχήθηκε και προετοιμάστηκε για το εκούσιο Πάθος, και στον κήπο της Αναστάσεως, όπου ολοκληρώνεται το σχέδιο της θείας οικονομίας. Εκεί, ο Χριστός παραμένει εσχατολογικά ως ο αιώνιος Κηπουρός, ο οποίος καλλιεργεί τις ψυχές και δημιουργεί τις προϋποθέσεις της σωτηρίας.

Παράλληλα, αναφέρθηκε στην ιστορία του Ιερού Ναού της Παναγίας της Ζωοδόχου Πηγής στην Κωνσταντινούπολη, σημειώνοντας ότι καταστράφηκε το 1833 και ανοικοδομήθηκε εκ νέου το 1835, ενώ μέχρι και σήμερα η θαυματουργός πηγή που βρίσκεται εκεί αποτελεί πηγή ιαμάτων και τόπο προσκυνήματος για πλήθος πιστών, αναδεικνύοντας τη ζωντανή παρουσία της χάριτος της Θεοτόκου μέσα στην Εκκλησία.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε θερμές ευχές προς όλους, προσευχόμενος να φωτίζονται οι ζωές των πιστών από το ανέσπερο φως του Αναστημένου Χριστού. Ιδιαίτερη αναφορά έκανε και στη δοκιμαζόμενη ανθρωπότητα, εκφράζοντας την ευχή να παύσουν οι καταστροφικοί πόλεμοι σε όλο τον κόσμο, να επικρατήσει ειρήνη στις καρδιές των ανθρώπων και στην πατρίδα μας, και να ενισχυθεί η ενότητα και η αγάπη.

Τέλος, ευχήθηκε χρόνια πολλά και ευλογημένα σε όλους, ιδιαίτέρως στους εορτάζοντες, επικαλούμενος τις πρεσβείες της Παναγίας, της Ζωοδόχου Πηγής, ώστε η πίστη όλων να παραμένει ζωντανή και αλώβητη, οδηγώντας στη ζωή την αιώνια, και κατέληξε με το χαρμόσυνο αναστάσιμο μήνυμα: «Χριστός Ανέστη».

